

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Zonder God is het onmogelijk God te leeren kennen.

No. 3.

1 Februari 1909.

14de Jaargang.

DE VERZOENING — WAAROM NOODZAKELIJK.

Door ouderling CLARK GRAY. Vertaald door D. F. DAVIS JR.

De vraag wordt vaak gedaan: waarom heeft God niet een ander plan vastgesteld om het menschdom zalig te maken, in plaats van Jezus Christus toe te laten zijn leven op het kruis te geven?

Sommigen, die zich met het antwoord op deze vraag niet kunnen tevreden stellen, vinden hierin bewijsgrond tegen het plan der Schriften, en nemen dan het standpunt in, dat deze leer van de verzoening niet bestaanbaar is met de eigenschappen van liefde en barmhartigheid, die christelijke menschen aan de Godheid toeschrijven; en dientengevolge zouden de Schriften tegen zichzelf spreken.

Dikwijls zijn jonge menschen verward in de beschouwing van deze vraag, want het wakker en onderzoekend gemoed vraagt altijd „waarom?”

Weer anderen, onder degenen die dit beginsel der verzoening aannemen, zeggen dat het aanmatigend van den mensch is te beweren, dat het noodig is om eene daad Gods te rechtvaardigen door de wijsheid der menschen.

Er zijn bovendien menschen, die een algemeen godsdienstig beginsel aannemen alleenlijk omdat het onder den naam van Godsdienst zich aanmeldt. En zij willen anderen, die dat beginsel als een vraagstuk eens nader willen beschouwen, van ontrouw beschuldigen.

Maar het is noodig om andersdenkenden te waardeeren en zelfs den ongeloovige niet te spoedig te beschuldigen.

Het kenmerk van ongeloof is onwetendheid. De ongeloovige zegt niet dat hij weet, dat er geen God is, maar hij zegt alleen dat hij niet weet dat er een God bestaat; en hij gelooft niet dat

iemand anders het wel weet. Hij heeft niet gezien, hij heeft niet gevoeld, hij heeft niet gehoord, daarom mogen wij met Christus zeggen: „Ziende zien zij niet en hoorende verstaan zij niet”. (Luc. 8 : 10). En datgene wat gezegd wordt van iemand die het gansche plan der Schriften verwerpt, wordt ook naar verhouding gezegd van hem, die een gedeelte verwerpt. Men wordt twijfelmoedig aangaande een beginsel der waarheid, omdat men zijn juistheid niet ziet. Daarom moet hem getoond worden dat hij niet goed ziet. Dit is in het bijzonder waar van het onderwerp hetwelk wij nu behandelen. Dan, erkennende de vraag en beseffende dat deze van het standpunt van menschelijk oordeel is tegen gesproken, is het niet ongepast om een beginsel, bestreden door menschelijke wijsheid, ook van het standpunt van menschelijke wijsheid te beantwoorden of te rechtvaardigen.

Dit kan op geen betere manier gedaan worden dan in het begin de verklaring, waarop tegenstanders hunne redetwisten gronden, te overwegen en deze verklaring, indien noodig te beperken, opdat zij niet eene onware meening aannemen. De verklaring is: „Bij God is er niets onmogelijk”, en dientengevolge beweren zij dat God een ander plan kon gemaakt hebben, en daartoe de noodzakelijkheid van de verzoening voorkomen, derhalve dat Hij de verlossing kon teweeggebracht hebben zonder de verzoening.

Het is het eerste gedeelte van deze verklaring n.l. dat er bij God niets onmogelijk is, dat wij willen overdenken en aldus beperken: in plaats van te zeggen „dat er niets onmogelijk bij God is” laat ons zeggen „dat er niets onmogelijk bij God is behalve de overtreding der wet.”

Ik hoop, niemand zal bezwaar maken tegen deze omschrijving. Maar ik wensch hier te verklaren, dat wanneer ik hier van wet spreek ik bedoel grondwaarheden aan welke God Zelf onderdanig is, wjl ik verwacht, dat sommigen zullen zeggen dat Hij (God) de wetten anders kon gemaakt hebben.

Maar deze wetten met welke wij nu te doen hebben, zijn grondwetten, een gedeelte van de waarheid, (ik zeg een gedeelte van de waarheid, omdat er bestaat andere waarheid buiten die door welke ééne zekere wet is gesteld). Waarheid kan niet gemaakt worden, en daarom de gedeelten van de waarheid die eene wet vormen, werden niet gemaakt maar werden alleenlijk toegepast. Het is altijd waarheid geweest maar werd wet door de toepassing, en God Zelf kan ze niet veranderen en de gevolgen doen blijven. Dit kan duidelijk worden op deze manier. Iedere toestand heeft zijne tegenovergestelde verhouding. Hij kon niet bestaan zonder eene tegenovergestelde. Licht kan niet bestaan zonder

het tegenovergestelde: duisternis; geluid niet zonder stilte; hitte niet zonder koude. Geen wet kan bestaan zonder hare tegenstelling. Inderdaad het leven zelf, hetwelk openbaar is in onze zinnen, is slechts mogelijk gemaakt door de wet van tegenstelling. Wij konden niet zien ware het niet dat het licht tegengesteld is aan de duisternis. Wij konden niet hooren ware het niet dat het geluid tegengesteld is aan de stilheid enz. Dit zijn waarheden welke niet anders konden zijn en welke altijd waarheden geweest zijn, maar zijn in deze wereld toegepast, voor ons wet geworden.

Derhalve waarheid is onveranderlijk, zelfs is het buiten de macht van God om ze te veranderen. De verhouding van God tot wet en waarheid is met nadruk uitgesproken door den Psalmist: „Het woord des Heeren is recht en al zijne werken zijn in waarheid gedaan.”

Als een grondbeginsel aannemende de verklaring dat God de wetten niet kan breken, zullen wij Zijn plan en Zijne handelingen met Zijne kinderen overwegen. In de eerste plaats stelde Hij belang in hun welzijn, en zijn doel was dat de mensch vreugde mocht genieten; inderdaad ons is geleerd dat de mensch werd geschapen opdat hij vreugde mocht genieten. Maar er zijn andere grondbeginselen die wij hier moeten bedenken en welke eene groote rol spelen in het verkrijgen van vreugde. Een van deze is dat waardeering komt door den prijs te betalen; en een andere is dat kracht om te doen komt door het doen. Deze, zeg ik, zijn grondwaarheden welke God erkent in Zijn plan om menschen vreugde te geven. God wilde den mensch het leven doen genieten. Maar om te genieten moet hij waardeeren, en om te waardeeren moet hij den prijs betalen. Nog een ander noodig kenmerkend deel is om het tegenovergestelde te smaken. Dus opdat de mensch het zoete zou waardeeren was het noodig dat hij het bittere zou smaken, en opdat hij het eeuwige leven mocht waardeeren moest hij een levent smaken hetwelk niet eeuwig was. Doch buiten al deze wetten was er nog eene andere, en die was de wet der kiesvrijheid. God bedoelde niet om een leven, zelfs op deze voorwaarden, aan den mensch op te dringen, maar erkende dat rechte waardeering slechts komt door vrijheid en keuze. Dus ons werd het voorrecht gegeven om te kiezen of wij in eene stoffelijke wereld zouden komen, een stoffelijk lichaam aannemen, en vreugde verkrijgen door den prijs te betalen, of niet. De gelegenheid voor deze keuze was zijne houding in de verwantschap tusschen den mensch en de wet, en den mensch en God. Zoo hoogst belangrijk inderdaad, is zijne verhouding dat een derde deel van het heil des hemels tegen God opstond. Deze keuze was in de geestenwereld aangeboden. Dus de mensch (Adam) werd in het vleesch

geschapen en hier in een toestand van vrijheid geplaatst, en ofschoon hij zijne gewilligheid om een onderdaan aan het grootte plan te worden had getoond, was hij nog vrij om een eeuwig leven zonder de tegenstelling van goed of kwaad, of een leven, onderdanig aan verzoeking en beproeving, met belooning gekroonde overwinning, te kiezen. Het was noodig, dat de kinderen der menschen tegenspoed zouden smaken opdat zij blijdschap konden genieten; en opdat tegenspoed rechtvaardig in de wereld zou toegepast worden was die de straf voor zonde gemaakt. Adam en Eva de kennis hebbende hunne eigene verlangens te weten, verzocht zijnde, namen de ééne tegen welke zij gewaarschuwd waren aan, en brachten op zich en hunne kinderen het gevolg van de wet. Dus, God in zijne oneindige liefde had den toestand geschapen waarbij de mensch door zijne eigene keuze een toekomst aangreep van welke hij de gevolgen kon ondergaan en genieten.

Is het noodig dat ik verder uitleg dat de mensch, opdat hij zou genieten en waardeeren hij door zijne eigene daden moet overwinnen? Of zal iemand de liefde van God in deze zaak betwijfelen? Laat ons zien. Liefhebbende en wijze ouders willen niet datgene voor hunne kinderen doen hetwelk zij, de kinderen, voor zichzelf zouden doen, omdat zij weten dat dit nadeelig voor hen zijn zou. Liefhebbende ouders wenschen hun kinderen te leeren iets te doen door het te doen, om over hinderpalen te triomfeeren en hun overwinning te genieten.

Nu vinden wij den mensch op aarde onderworpen aan de wetten der natuur en der sterfelijkheid. Maar nu zijn wij pas gekomen tot den toestand van welchen de verzoening van Christus ons zou verlossen. Dan volgt de vraag waarom maakte God niet een ander plan? Ik heb reeds aangetoond dat de toestand van sterfelijkheid, met welchen wij in den geest instemden de straf voor zonde gemaakt werd. Rechtstreeks was dit het gevolg van eene gebrokene wet, van ter zijde was het iets van het hoogste belang voor het verkrijgen van vreugde. Maar ofschoon het een gedeelte van een plan is, toch is het de eisch van rechtvaardigheid voor eene gebrokene wet, en indien de mensch van de plaats waar eene onverbrokeijke wet hem gebracht had zou verlost worden, een rantsoen moest gegeven worden opdat de wet niet verbroken zij. Indien iemand het rantsoen wou betalen, kon God den mensch tot leven en onsterfelijkheid terug brengen zonder eene verbrokene wet onvoldaan te laten blijven.

En hier weêr vinden wij het beginsel van keuze. Dit plan van verlossing was vastgesteld bij de gelegenheid waarvan alreeds gesproken is, toen den geesten der menschen vrijheid werd gege-

ven om het plan der waarheid te kiezen of te verwerpen. Bij deze gelegenheid bood God aan en vroeg wie wil het rantsoen betalen en het menschdom verlossen? Lucifer, toen de Zoon des Morgens, deed toen, in antwoord daarop, een voorstel. Maar in zijn plan zou hij eene wet breken, door weg te nemen den vrijen wil van den mensch. Maar Christus, onze Oudste Broeder, bood zich aan om hier te komen en allen, die verlost wilden worden, te verlossen en zijn Vader de heerlijkheid geven. Hij zou allen van het graf verlossen en een plan maken waardoor zij voor zichzelf hun belooning en toestand konden kiezen. Zijn plan werd aangenomen. Maar wat zou het rantsoen zijn? Eene onvoldane wet is net zoo erg als geene wet. Indien hij het rantsoen wilde betalen en het menschdom verlossen, was het noodig dat hij datgene zou geven wat aan de wet zou voldoen. Wat zou de wet voldoen? De schuld, de dood zijnde, wat kon in ruil daarvan gegeven worden? Niets, zij moest betaald worden in hare eigene soort. Wie kon de schuld voor het menschdom betalen? De zondige mensch niet want hij was voor zichzelf schuldig. Maar zij moest door iemand betaald worden die niet door den zondigen en sterfelijken mensch gegeneerd was. Dus Jezus Christus werd een lichaam, door God gegeven en hij gaf het vrijelijk in verzoening voor den mensch. De wet is nu voldaan en met een heerlijk gevolg. De toestand van den dood, welke sterfelijkheid eischt, is verdwenen door de verzoening van Onschuld voor Zonde.

En dit is niet alles. Christus heeft zijne liefde aan den mensch bewezen op eene manier welke niet grooter kon zijn. Als een leider en voorbeeld toonde hij aan het menschdom dat zelfofferande is één van de heerlijkste beginselen. En meer dan dat hij, zijn Vader gelijk zijnde, niet in staat zijnde de wet te overtreden en de zegeningen daarvan te genieten, werd onderdanig aan deze wet, dat waardeering komt door den prijs te betalen. Zekerlijk indien hij een voorbeeld voor het menschdom wilde zijn en indien hij wilde aanbeden worden moest hij het bereiken door den prijs te betalen. En zoo was het: „Hoewel de Zoon zijnde, nochtans gehoorzaamheid geleerd heeft uit hetgeen hij heeft geleden en geheiligd zijnde is hij allen, die hem gehoorzaam zijn, eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.” Hij kocht de hoogste plaats, bezeten door eenige van Gods kinderen, door den grootsten prijs te betalen. Niet dat anderen niet hun leven voor hunne medemenschen hebben gegeven, maar dat hij, de eenigste verantwoordelijke persoon zonder zonde, voor zondaars zijn leven gaf. Dus wij hebben eene les geleerd die ons moet overtuigen van onze nauwe verwantschap met God. Eene die ons bewijst dat God niet heeft een stel wetten voor Zichzelf en een andere

voor zijne kinderen, maar dat zijne wet is waarheid, en waarheid is eeuwig. Christus zelf, ofschoon hij een God was, erkende de waarheid.

Wat is de hemel? De hemel is een toestand van vreugde en vergenoeging, verkregen door te weten dat wij in staat zijn om te waardeeren. Wij waardeeren door eene inwendige kracht, verkregen door het doen; en als gezegd werd in het begin, wij leeren om te doen door het doen. Zoo de hemel van Jezus Christus, ofschoon hij een God zij, is een toestand van waardeerende macht, verkregen door het doen. Daarom vernederde hij zich beneden alle dingen, opdat hij boven alle dingen mocht verrijzen. Zijne vreugde is bespoedigd door de wetenschap dat hij den dood overwon, dat hij verzocht werd en verzoeking overwon; dat hij den mensch niet gevraagd heeft om meer te doen dan hij gedaan heeft; en eindelijk dat hij alles overwon.

Zoo wederom verwijzende naar deze les zien wij, dat God veronachtzaamt de wetten niet omdat hij God is; maar hij neemt de wet in acht, omdat hij God is. Als dit dan is een der dingen die hem een God maakt, en indien wij hem gelijk willen worden (of om de woorden van Christus te gebruiken „Wees volmaakt gelijk uwen Vader die in de hemelen is volmaakt is”) is het raadzaam dat wij de wetten gehoorzamen op de wijze welke hij aangewezen heeft. Wanneer wij dingen duidelijk zien en niet „door eenen spiegel in eene duistere rede” dan zullen wij ontdekken dat wij zijn door onze zonden gestraft in plaats van voor onze zonde. En hetzelfde is even waar van onze verdienstelijke handelingen, wij zijn door die beloond. En wanneer de mist welke voor een tijd het licht der waarheid verduistert, is weg gevaagd, en wij het licht aanschouwen, zullen wij in de woorden van Paulus zeggen, dat het plan van God is „eene volmaakte wet van vrijheid” en in onze verrukking, als wij de eenheid van rechtvaardigheid en barmhartigheid aanschouwen, zullen wij uitroepen: „Alles is liefde, doch alles is wet.”

Imp. Era.

NOODZAKELIJKHEID VAN DEN DOOP. — Het Evangelie vereischt den doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden, welke de bedoeling van het woord is in de oorspronkelijke taal — namelijk, te begraven of indompelen. Maar ik geloof verder in de gave des Heiligen Geestes door oplegging der handen. Men kan juist zoowel een zak zand doopen als een mensch, als het niet wordt gedaan voor de vergeving van zonden en het verkrijgen van den Heiligen Geest. De doop in water is maar een halve doop, en baat niets zonder de andere helft, d. i. de doop van den Heiligen Geest.

JOSEPH SMITH.

AAN DE ZUSTERS-HULPVEREENIGINGEN IN EUROPA.

Geliefde Zusters.

Een gelukkig en gezegend Nieuwjaar zij uw aller deel. Wij zijn een ander jaar ingetreden, en ik denk dat wij allen terug kunnen zien op het oude jaar met vreugde en tevredenheid. Ik ben zeker, dat wij allen hopen, dat het nieuwe jaar voorspoediger moge zijn dan het jaar dat voorbij gegaan is en er meer goede werken zullen verricht worden. Vele arme gezinnen hebben reden gehad zich te verheugen en de Zusters-hulpvereeningen te zegenen. Laat ons niet verslappen in onze pogingen in die richting, maar in goede werken toenemen.

De vele brieven die ik ontvangen heb van de verschillende vereeningen, vreugde en waardeering uitdrukkende voor de vele voordeelen verkregen door het bijwonen der vergaderingen, zijn zeer aanmoedigend, en toonen groei in genade en geloof in de beginselen van het Evangelie en in de goddelijke inspiratie van den Profeet Joseph Smith, door het oprichten van die vereeningen. Allen drukken hun welgemeend verlangen uit, om voort te gaan met het goede werk, om zichzelf geestelijk te verbeteren, en in de kracht om eensgezind te werken en met goede gevoelens tegen elkander.

Wij verzoeken u, om op 17 Maart, of op een anderen dag als het op dien datum niet kan, het oprichten onzer vereeniging te herdenken.

Laat een ieder onzer zooveel zendigswerk verrichten als de omstandigheden veroorloven, om kennis van het Evangelie te verspreiden, vooroordeel te verdrijven en de deuren te openen voor de ouderlingen, zoodat de ouderlingen kunnen ingaan om den oprechten van hart te prediken en te onderwijzen.

Houdt een verslag van de Evangelie gesprekken die gehouden zijn met personen die er niet mede bekend zijn en geeft er aan de vereeniging verslag van. De secretaris kan er dan aantekening van houden en in het jaarlijksche verslag vermelden.

Mijne geliefde zusters, laat ons door de vele zegeningen en barmhertigheden des Heeren aan ons geschonken in het verleden, opgewekt worden tot grooter ijver in het nieuwe jaar, en laat ons van genade tot genade voortgaan, totdat wij tot het volmaakte leven genaken.

Moge de Heilige Geest iederen dag van het jaar met ons zijn, is het gedurig gebed van uwe zuster in het Evangelie van Christus,

ROMANIA B. PENROSE.

STATISTIEK VERSLAG
 VAN DE NEDERLANDSCH-BELGISCHE ZENDING, VOOR DE TWAALF MAANDEN,
 EINDIGENDE 31 DECEMBER 1908.

Conferentie- Presidenten.	Zendingen.				Lokale Priestersch.				Leden.										Vreemde- huizen bezoekt.		Vergad- gehou- den.					
	Hoogepr.	Zevent.	Ouderl.	L. Ouderl.	Ouderl.	Priesters.	Leeraars.	Diakenen.	Totaal Leden en Lok. Priesterschap.	Kinderen onder 8 jaren oud.	Totaal aantal zielen.	Gedoopt.	Kinderen gezegend.	Naar Zion vertr.	Afgesneden.	Overleden.	Uren besteed Trakt. verspreiden.	Met Traktaten.	Door uit- noodging.	Evangelie- gesprekken.	Traktaten uitgedeeld.	Boeken verspreid.	Binnensch.	In de open lucht.		
Amsterdam . .	Martin Dalebout.	1	14	1	3	13	13	16	554	599	178	777	85	35	27	1	3	2981	21157	3896	12172	97733	6688	781	3	
Arnhem	Jacob N. Lybbert.	2	11		3	6	2	7	159	177	41	218	17	11	2	1		3748	19281	2714	11796	96844	8257	574	2	
Groningen . . .	John K. Meibos.	2	9	1	4	4	9	8	259	284	86	370	30	14	4		5	1605	11251	3174	8532	40812	5459	765		
Lulk.	Jas. A. Nielson.	1	13		2	3	5	1	129	140	21	161	14	4	1	8	4	2598	25077	2096	8170	69444	1933	583	1	
Rotterdam . . .	Fred. Tadjé.	3	16	1	6	9	22	29	687	753	264	1017	94	43	55	7	4439	36186	3758	15127	153320	10195	942	1		
Zending Hoofdkantoor.		1	1	1																						
Totaal . . .		1	10	64	3	18	35	51	61	1788	1953	590	2543	240	107	89	10	19	15371	112952	15698	55797	472153	32532	3645	7

SYLVESTER Q. CANNON, *President.*

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Hellingen der laatste Dagen.

Redactie:
SYLVESTER Q. CANNON.

Assistent:
WM J. DE BRIJ.

EEN ERNSTIGE WAARSCHUWING.

Want na uw getuigenis komt het getuigenis van aardbevingen, welke gekreun in het midden van de aarde zullen veroorzaken.

LEER EN VERBONDEN 88 : 89.

Een paar weken geleden weerklonk de droevige mare, dat Zuid-Italië door een vreeselijke aardbeving getroffen was geworden en meer dan honderd duizend menschen het leven hadden verloren. Op vele plaatsen werden in den laatsten tijd schokken en bewegingen der aarde waargenomen en nog is het einde er niet, want wij staan aan den avond van gewichtige gebeurtenissen. De wederkomst des Heeren is nabij, ja zeer nabij en de teekenen zijn duidelijk zichtbaar.

In Matth. 24 : 7 lezen wij duidelijk, dat er „aardbevingen zouden zijn in verscheidene plaatsen”. En Zijn mond heeft waarheid gesproken. Ook in deze dagen heeft de Heere door Zijnen dienstknecht Joseph Smith geopenbaard, dat deze dingen zeker zullen geschieden. In afd. 45 vers 33 van Leer en Verb. lezen wij: „En er zullen eveneens aardbevingen in verschillende plaatsen en vele verwoestingen zijn”. In afd. 88, hierboven aangehaald, lezen wij duidelijk dat het getuigenis van de dienstknechten des Heeren eerst in de ooren zal klinken van de volkeren en dan zal het getuigenis van aardbevingen komen. Reeds meer dan zeventig jaren worden de stemmen van de dienstknechten vernomen, getuigenis gevende van de herstelling van het Evangelie in deze laatste dagen. Vele menschen hebben gehoor gegeven aan hunne roepstemmen, maar vele verhardden hunne harten. De aarde siddert en beeft, donkere wolken pakken samen en toonen aan dat spoedig het onweder van Gods toorn over de natiën zal losbarsten. Waar nu geheele steden verwoest worden, nu het getuigenis van Gods dienstknechten overal wordt vernomen, wat zal er dan na hunne getuigenis plaats hebben? Het is den Heere bekend, maar het is nu slechts een beginsel der smarten.

En gij bevoorrecht en gezegend Nederland, ontwaak uit uwen sluimer, hoor de waarschuwendende stem des Heeren en weet, dat Hij van den hemel heeft gesproken in deze dagen en Zijn Kerk heeft opgericht en ook aan u het Evangelie des Koninkrijks gepredikt heeft. Het getuigenis van de knechten des Heeren wordt binnen uwe landpalen vernomen, wat zal uw lot zijn na

hunne getuigenis, als gij dien verwerpt. Zeg niet, wij zitten hier rustig en ons kan niets overkomen. Bedenk, dat in het verleden ook Nederland heeft gesidderd en bewogen is geworden; en wat in het verleden is geschied kan ook in de toekomst gebeuren. De geschiedenis zegt, dat in 1342, 1580, 1602, 1640, 1693 en 1751 aardbevingen in Nederland plaats hadden. In 1756, werd er op 18 Februari een dank- en vastdag door geheel Nederland gehouden, door de regeering vastgesteld, om den Heere te bidden Nederland voor aardbevingen te bewaren welke toen op vele plaatsen werden waargenomen. En juist op dien dag gebeurde, waaraan men wenschte te ontkomen, door geheel Nederland werden aardbevingen waargenomen en op sommige plaatsen schade veroorzaakt.

Zal dan straks als de groote oordeelen zullen uitbreken en de aarde zal waggelen Nederland gespaard blijven? Kan niet een vloedgolf groote verwoestingen aanrichten?

De natiën der aarde zullen de hand des Heeren gevoelen, de oordeelen Gods zullen over de aarde uitbreken en reeds klinkt nu de nadering in onze ooren. Bekeert u, o inwoners van Nederland! Roept tot God om vergeving, onderzoekt de schriften, bereidt u om God te ontmoeten. Het getuigenis van de dienstknechten des Heeren wordt gehoord, zij prediken u het Evangelie, dat volgens Openb. 14 : 6 door een engel zou gebracht worden, want de herstelling aller dingen heeft een aanvang genomen.

Geeft gehoor aan de waarschuwendende stem want de komst des Heeren is nabij.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Het aantal intekenaren der *Ster* is weder toegenomen. Br. L. C. Healy verkreeg er 2, T. W. Mathews 1, E. L. Clawson 2, M. Dalebout 1, C. N. Willemsen 2, J. R. Stringham 1, H. Uffens 1, J. H. Walker 1, J. W. Howe 1, J. H. Govers 2 en F. H. Platt 2.

Het adres van het Hoofdkantoor is: Crooswijksche Singel 7B. Rotterdam.

Het adres van het hoofdkantoor der Amsterdamsche Conferentie is: *Haarlemmerweg 37II, Amsterdam*. Dat van het 2e wijk te Amsterdam is: *Linnaeusstraat 103III*.

Naar wij vernemen zijn er in deze maand gedoopt: te Amsterdam, 1ste Wijk, 4 personen, te Leiden 2, te Rotterdam 2.

Het Mormonisme is een onderwerp dat in deze dagen veler gedachten vervult. Er wordt niet alleen over gesproken maar ook de couranten wijden er geheele kolommen aan. In het „Algemeene Handelsblad” van 7 Jan. verscheen een uitvoerig artikel, door hun eigen berichtgever ingezonden, waarin deze zijn bezoek aan het Hoofdkantoor te Londen vermeldt en uitvoerig omtrent de geschiedenis, de leer en het zendingswerk schrijft. Wij twijfelen niet of zoodanige onpartijdige artikelen in voorname couranten zullen veel goed doen.

In „De Nederlander” van 14 Dec. verscheen een artikel van C. L. van den Broek, predikant te Schiedam, waarin over het Mormonisme werd gesproken als zijnde een zedelooze, onchristelijke godsdienst die tegengewerkt moest worden. Wij schreven Ds. van den Broek een brief, hem om een onderhoud verzoekende naar aanleiding van zijn artikel. Aangezien hij op dezen brief geen bevredigend antwoord zond, schreven wij hem wederom, maar ontvingen als antwoord slechts een boekje, dat geheel in overeenstemming was met het door hem geplaatste artikel. Daarop begaven wij ons naar den Haag en hadden een onderhoud met den redacteur van „de Nederlander”. Het gevolg was dat in „de Nederlander” van 18 Jan. — No. 4685 — een artikel van ruim twee kolommen verscheen, dat door ons als antwoord op het ingezonden stuk van C. L. van den Broek was ingezonden. Wij bedanken „De Nederlander” voor zijne onpartijdigheid in dezen betoond.

Op Woensdag 20 Jan. sprak Ds. van der Valk te Rotterdam over het onderwerp: „De leerstelling der Mormonen, aan den Bijbel getoetst”. De vergadering werd zeer druk bezocht, maar de predikant gaf slechts een zeer kort verslag van de geschiedenis van het Mormonisme, en stipte enkele punten aan met betrekking tot de leer, het verdere zijner rede was voornamelijk eene verdediging van de leer der verkiezing. Het bleek duidelijk dat de spreker niet goed op de hoogte was met de geschiedenis en leer van de Heiligen der laatste Dagen. Per briefje werd den predikant verzocht, bekend te maken, dat op Donderdag 21 Jan. het onderwerp: „Wat de Mormonen werkelijk gelooven” besproken zou worden in het lokaal „Excelsior”. Hij was zoo welwillend dit bekend te maken. Na afloop van zijne vergadering werden op straat ongeveer 200 boekjes en 500 traktaatjes uitgegeven, en aan velen bekend gemaakt dat den volgenden avond de rede van den predikant beantwoord zou worden.

Den volgenden avond was het lokaal „Excelsior” gevuld, er waren ruim 100 vreemdelingen tegenwoordig, personen die naar

de rede van Ds. van der Valk geluisterd hadden. Ouderling W. J. De Brij toonde aan, dat de geschiedenis en leer der Mormonen door den spreker van den vorigen avond niet naar waarheid besproken was en las uit de geschriften der Kerk voor wat de geschiedenis en leer was, met betrekking tot de besprokene punten. Daarop sprak Pres. S. Q. Cannon over het onderwerp: „Wat de Mormonen werkelijk gelooven.” Hij las de geloofsartikelen voor en toonde volgens den Bijbel aan, dat die leer in overeenstemming daar mede is. In het kort besprak hij ook het zendingswerk en den toestand in Utah.

Na afloop der vergadering werden er 40 boekjes verkocht, ongeveer 60 traktaatjes uitgegeven en eenige adressen van personen verkregen, die verder met de zendingen wenschten te spreken.

Deze samenkomst duurde twee uren, met groote aandacht werd geluisterd en vele personen maakten aantekeningen.

Op Vrijdag 22 Januari was er in het gewone vergaderlokaal te Rotterdam, een gezellige bijeenkomst voor de leden en vrienden der Kerk. Een mooi, degelijk programma werd goed uitgevoerd en deed den personen die daaraan deel namen alle eer aan.

Te Haarlem werd op 19 Januari een vergadering gehouden. Conf. Pres. M. Dalebout en Ouderlingen S. R. Newton spraken over „Utah en de Mormonen”. Er waren 40 vreemdelingen tegenwoordig. 25 boekjes werden verkocht en 2 adressen verkregen. De aldaar werkende zendingen F. Platt en S. Busath hebben veel succes en vele ernstige onderzoekers.

De vergaderingen te Alkmaar zijn in den laatsten tijd door vreemdelingen goed bezocht. Op Zondag avond, 17 dezer, waren er 30 vreemdelingen aanwezig, en de Zondag te voren 25.

Conferentie-Pres. M. Dalebout schrijft ons omtrent zijn bezoek aan de tweede afdeling te Amsterdam het volgende:

Gedurende de eerste acht maanden mijner zending ben ik aldaar werkzaam geweest en kan nu goed zien, welke groote vooruitgang aldaar heeft plaats gehad. De zaal was stampvol, er waren 15 vreemdelingen. Er is een zangkoor met 45 leden. Het zingen van dit koor brengt vele naar de zaal. De vooruitzichten aldaar zijn zeer goed. Wij verwachten dat er spoedig weder enkelen gedoopt zullen worden.

DE APOSTOLISCHE BEWEGING.

Eenige weken geleden schreven wij een kort artikel over het ontstaan der Apostolische Kerk en het afvaardigen van den heer John Hewitt, van de gemeente Barnsley, Engeland, om het werk des Heeren in Amerika te onderzoeken. Wij hebben gezien hoe die afgevaardigde zijn zending niet volbracht heeft en de volgelingen der apostolische beweging de zaak hebben laten rusten. Wij zullen nu verder in eenige bijzonderheden treden en eenige vergelijkingen doen.

Zooals wij gezien hebben ving de apostolische beweging in Engeland aan in het jaar 1830. Maar eenige jaren voor dat tijdstip hadden er in Amerika gewichtige gebeurtenissen plaats, met betrekking tot het werk des Heeren dat in de laatste dagen zou plaats hebben. En als wij die twee bewegingen met elkaar vergelijken, dan is de beweging in Amerika juist volgens de voorspellingen in den Bijbel uitgekomen. Reeds in 1820, dus tien jaren voor den aanvang der beweging in Engeland, verklaarde een jongeling, Joseph Smith, dat hij een visioen had gezien en de belofte ontvangen, dat het werk der laatste dagen een aanvang zou nemen. In 1823 ontving hij bezoek van een engel, en dit bezoek werd herhaald, en Joseph Smith ontving veel onderricht met betrekking tot de vergadering van Israël, de oprichting van de Kerk van Christus en over de herstelling van het Evangelie, aangezien door den afval de beginselen waren veranderd en de Kerk des Heeren niet op aarde aanwezig was. Wij lezen in Zach. 2 dat een jongeling in het laatste der dagen een bezoek zou ontvangen van een engel, en deze engel zou hem mededeelingen doen omtrent de vergadering van Israël. Joseph Smith was deze jongeling en ontving dit bezoek van een engel. In Openb. 14 : 6, 7 lezen wij, dat het Evangelie door middel van eenen engel hersteld zou worden. Een engel zou dus eerst het Evangelie brengen en daardoor zou het hersteld worden. Dit is een zeer gewichtig punt en wordt door de Apostolische Kerk niet vervuld, wel door de Kerk van Jezus Christus van de Heilige der laatste Dagen. In 1829 werden er in Amerika reeds openbaringen ontvangen omtrent het aanstellen van apostelen en wat meer zegt, het Apostelschap werd hersteld, niet slechts door openbaring des hemels maar ook door de oplegging der handen van personen die het Apostelschap ontvangen hadden, Petrus, Jakobus en Johannes. De Bijbel leert ons duidelijk, dat goddelijke volmacht steeds door oplegging der handen wordt overgedragen. De eerste apostelen in Engeland, door de apostolische beweging aangesteld, zijn niet door oplegging der handen

aangesteld, noch door mannen die daarvoor macht en autoriteit hadden. In 1830 werd in Amerika, tengevolge van de ontvangen openbaringen en volmacht, de Kerk van Christus opgericht. In Amerika werd het gebouw reeds opgetrokken en in Engeland moest er nog een begin gemaakt worden.

Als wij nu eens een besluit moesten nemen, welke van deze twee bewegingen van God was, dan zou het werk in Amerika de meeste aanspraak hebben, niet alleen omdat het meer volgens den Bijbel is, maar ook omdat het eerder een aanvang nam. Het plan was in Amerika reeds in uitvoering en de geestelijke machten der lucht hadden een goed voorbeeld, dat hun kon dienen tot het beramen van plannen, om de kinderen der menschen te verblinden. Wij zien in den Bijbel, dat God eerst plannen beraamt, eerst werken verricht of openbaringen geeft, en dan zien wij, dat de geestelijke machten der lucht of soms de menschen die dingen nabootsen en daardoor vele menschen tot dwaling brachten.

Een ander goed bewijs is dit. Het aantal apostelen van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen wordt steeds aangevuld, wanneer dit door den dood of andere oorzaken noodig is; dit geschiedde ook in de vroegere Kerk. In de Apostolische beweging zooals in Engeland aangevangen, werd deze aanvulling der Apostelen al zeer spoedig een punt van verschil en veroorzaakte scheuring en verdeeldheid. Een gedeelte van de aanhangers der Apostolische beweging in Engeland ontstaan, zijn nu zonder apostelen en het werk der bediening kan daardoor niet geheel voortgezet worden en is men in afwachting houding; een ander gedeelte hebben weer nieuwe apostelen welke door de anderen niet erkend worden. Als men de scheuring in die beweging ontstaan, onderzoekt, dan zal men duidelijk zien, dat geen hunner den toets des Bijbels kunnen doorstaan.

Waar de Schriften duidelijk spreken van een herstelling die in de laatste dagen zou plaats hebben, en over de prediking van het Evangelie des Koninkrijks tot een getuigenis aller volken, zoo is het redelijk te gelooven, dat de zelfde beginselen in de laatste dagen zouden gepredikt en de zelfde verordeningen verricht worden, als in de eerste Apostolische Kerk geschied is. Een onderzoek zal spoedig doen zien, dat de Heiligen der laatste Dagen volgens den Bijbel handelen. De doop is een eenvoudig voorbeeld. De Bijbel geeft genoeg bewijzen dat den doop door onderdompeling verricht werd, de kerkgeschiedenis zegt, dat in de eerste eeuwen den doop aldus verricht werd en eerst later de menschen de besprenkeling hebben ingevoerd. Op goddelijk bevel is dit niet gedaan.

De Apostolische kerkgenootschappen doopen door besprenke-

ling, zij verrichten dus dit sacrament zooals het door den afval tot ons is gekomen, zooals door afvallige menschen is ingesteld en verschillen met den Bijbel. Als het werkelijk het werk Gods is, dan zou een van de eerste openbaringen een bevel geweest zijn, de verordeningen van het Evangelie te verrichten als vroeger gedaan werd. Dit was een van de eerste openbaringen welke Joseph Smith ontving. Ook hebben de Apostolischen den kinderdoop overgenomen, welke ook een gevolg van den afval is.

De Apostolische richting erkent verder den doop door de verschillende kerkgenootschappen verricht, en stemmen daardoor min of meer met den afval in.

Een vergelijking van verschillende beginselen der Apostolische genootschappen, zal duidelijk vele punten ontdekken, die niet volgens de Schriften zijn.

Als God een werk doet, dan doet Hij geen half werk, Hij kan geen werk erkennen door Hem niet verordineerd. Zal Hij gedwongen kunnen worden alles goed te keuren, wat de menschen instellen of goedkeuren? Wij gelooven van neen.

Het is voorwaar een gewichtige vraag, welke Kerk de ware is, maar het is een vraag die beantwoord moet worden. Het moge soms bedroevend en teleurstellend voor ons zijn, in onze verwachtingen teleurgesteld te worden, tot de ontdekking te komen, dat hetgeen wij goddelijk of goed achten, de toets niet kan doorstaan van Gods woord, doch het is een ernstige zaak en de eere Gods is er mede gemoeid en onze eigene zaligheid, en daarom moet deze zaak ernstig, biddend en onbevooroordeeld onderzocht worden.

WIJ GELOOVEN DEN BIJBEL.

Dikwijls komen wij met personen in aanraking die beweren den Bijbel te gelooven. Zij zeggen dat de Bijbel het woord van God is, een lamp voor onzen voet, een gids ten eeuwigen leven en gehoorzaamd moet worden. Nu, wij hebben niets tegen deze beweringen in te brengen, maar een ding is vreemd en dat is, dat juist menschen die zoo nadrukkelijk zeggen in den Bijbel te gelooven, allerlei uitvluchten zoeken, wanneer hun wordt aange-toond, dat hunne leeringen of beginselen niet volgens den Bijbel zijn. Het is een droevig verschijnsel, waar te nemen, dat christenen, personen, die zeggen in den Bijbel te gelooven, door hunne daden toonen, dat zij in werkelijkheid meer waarde hechten aan uitspraken en leeringen van menschen, aan overleveringen of wat zij van hunne vaderen geleerd hebben, dan aan de uitspraken des Bijbels.

Als wij in den Bijbel gelooven, dan moeten wij onderzoeken

of onze leer daarmede in overeenstemming is en wat ook het gevolg is den Bijbel tot richtsnoer te nemen. Het geloof zonder de werken is dood, zoo is het ook met het geloof in den Bijbel.

LEVENLUST.

Levenslust is 't ware leven,
Is het liefelijkste goed,
Dat de lachende aard kan geven
Van haar weelde en overvloed.
't Is geen trek der dwaze zinnen
't Jonge leven te beminnen:
Levenslust is levenskracht;
Levenslust is vroolijk strijden,
Hopend en geduldig lijden —
Is een kinderlijk verblijden,
Dat den Hemel tegenlacht.

Maar om 't leven wel te smaken,
Dient daar nog een hooger
[gloed

Juli 1849.

In de vrome borst te blaken:
Vaste, kalme stervensmoed!
Wie geen moed heeft om te
[sterven:
Zal den moed tot leven derven:
Steeds gaapt de afgrond aan
[zijn voet.
Om langs rozen mij te leiden,
Om mijn leger zacht te spreiden,
Als dit minnend hart moet
[scheiden:
Geef o God! geef mij die beiden,
Levenslust en stervensmoed.

P. A. DE GÉNESTET.

VERPLAATST.

Ouderling Guy B. Alexander is verplaatst van Amsterdam naar het Zendingskantoor.

OVERLEDEN.

BURINK. Te Rotterdam is op 11 Jan. overleden Willy Jacobus Burink, zoon van br. en zr. A. J. van Burink. Hij werd geboren 8 Aug. 1908.

INHOUD.

De Verzoening — waarom noodzakelijk	Blz. 41	In ons eigen Zendingsveld	Blz. 50
Aan de Zusters-Hulpverenigingen in Europa	" 47	De Apostolische Beweging	" 53
Statistiek Verslag	" 48	Wij gelooven den Bijbel	" 55
Een ernstige waarschuwing.	" 49	Levenslust	" 56
		Verplaatst	" 56
		Overleden	" 56

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.